

Eslöfs Tidningar

Den 19 december 1878 utfärdades utgivningsbevis för boktryckaren Georg Alfred Nilsson. Den 21 december 1878 utkom Eslöfs Tidningar för första gången med ett provnummer. Den omfattade orterna Billeberga (utbytt 1884 mot Marieholm), Hör, Hörby och Vollsjö (utbytt 1884 mot Löberöd). Från den 4 januari 1879 och till den 31 oktober 1884 trycktes den hos C. A. Andersson & Co i Malmö.

Från den 1 november 1884 och fram till 14 april 1894 var namnet på tidningen Eslöfs Tidning. Nyhets och annonsblad för Mellersta Skåne. Orterna Marieholm, Hör, Hörby, Löberöd, Kjefflinge o Röstånga.

Den 17 april 1894 utkom ett extra blad angående tidningens upphörande i följd av strejk. Åren 1884—12 oktober 1889 trycktes den hos Malmström & k:ni, 15 oktober 1889 — 1 maj 1890 samt extra bladet den 17 april 1894 hos E. Malmström, 3 maj 1890—17 oktober 1891 hos M. Rahms boktryckeri,

20 och 22 oktober 1891 hos Chr. Bülow, 24 oktober 1891—14 april 1894 hos M. Rahms boktryckeri A. W. Wilner.

Den 10 oktober 1884 erhöll Elias Malmström utgivningsbevis och redaktören Mårten Rahm den 11 oktober 1889.

Den 5 februari 1894 försattes boktryckaren A. W. Wilner i konkurs och redaktör Mårten Rahm vägrades den 9 april 1894 att vidare få trycka tidningen på tryckeriet.

Den 19 april 1894 lät Mårten Rahm trycka tidningen på ett annat tryckeri och ändrade namnet till Skåningen Eslöfs Tidning.

Konkursförvaltningen lät från och med den 5 maj 1894 utge en fortsättning på Eslöfs Tidning under namnet Nya Eslöfs Tidning.

Då det inte fanns en tidning i Hörby förrän i slutet av 1890, då utgivningsbevis utfärdades för litteratören Johan Göransson var annonsörerna på 1880-talet helt hänvisade till ovanstående tidning.

Här följer några notiser ur Eslöfs Tidningar om Hörby.

Onsdagen den 12 mars 1879.

Nytt torg, kallat Nyborg har man anlagt norr om byn vilket kommer att användas för kreaturshandeln om torsdagarna.

Inte mindre än 7 lyktor har man upphängt härstädes vilka sända sitt sken över gator och torg. Upplýsningen kan numera tävla med flera av stadbarnas.

Lördagen den 19 februari 1881.

Skjuten varg. I onsdags vid middagstiden sköts en varg på Osbyholms ägor. Flera dagar å rad hade han varit synlig i trakten omkring Hörby. Han hade varit så djärv att han i lördags hade varit inne i Hörby. Ett par jägare förföljde honom då, men han drog sig försiktigt undan till skogarna. Vid den skallgång som i onsdags var anordnad lyckades man bättre.

Onsdagen den 14 juli 1882

Lantbruksmötet i Frosta Härad.

Redan tidigt på morgonen i fredags syntes tusentals personer röra sig på gatorna i Hörby. I synnerhet sågs den gamla marknadsplatsen brokig ut av människor och boskap. Lyckligtvis gynnades mötet av det härligaste väder. Då så var detta möte

ovanligt mycket besökt. Naturligtvis kan ej den delen av häradet framvisa en sådan boskapsutställning som västra häradborna, men då man tager hänsyn till den magrare jordmånen, måste erkännas, att utställningen, i synnerhet vad boskapen angår, var prisvärd. Vad åter hästutställningen beträffar, så hördes en allmän klagan över, att den var mindre lyckad. Slöjdutställningen var visserligen rikhaltig, men som vanligt smaklöst anordnad, föranlett huvudsakligen därav, att utrymmet i tingshuset var allt för litet för den människomassa som trängdes för att komma in och taga utställningen i skärskådande. Fastän det tillkännagivits att utställningsföremålen skulle anmäls senast dagen före mötet, så kommo det en mängd anmälare på morgonen, vilket gjorde ej så litet till för att öka besväret och störa anordningarna.

Klockan 10 öppnades mötet av ordf. direktör F. v. Etensteen som redogjorde för prisedelns tillkomst och beklagade att medlemmarna i lanthushållningssällskapet på senare tider visat en sådan likgiltighet med avseende på de årliga avgifternas inbetalande, vilket hade till följd att de medel man hade att förfoga över voro ringa. Sedan

mötet öppnats började diskussionen över de uppställda frågorna.

Onsdagen den 28 november 1883

Första sammanträdet hölls i måndags av sparbanksdirektionen i den nya sparbanksbyggnaden. Ännu är den inte riktigt färdig. Det har gått tämligen långsamt med byggnaden.

Tisdagen den 20 oktober 1885.

Lördagen den 22 december 1883.

För dem som inte förut hava sig det bekant kunna vi omtala att Hörby gamla kyrka nu lutar mot sitt fall. Nu kunnen i visserligen invända att den redan länge varit i detta bristfälliga skick. Dock, nu har höga vederbörande även börjat att skjuta på och då är dess fall oundvikligt.

Tilkännagifvande från H Ö R B Y.

Tillfölje af den stora konkurrens här på platsen böra våra kunder vara väl tillfredsställda med varuprisen, och hafva under-tecknade därför beslutat att icke på något sätt utdela så kallad „Julklapp,” till våra kunder. Öfverträdelse häraf, hafva vi öfverenskommit, medför vite af 50 kronor, hvilket i thy fall användes till något välgörande ändamål.

Hörby i oktober 1885.

A. E. Täcklind.

Caroline Nordquist.

Wilhelmina Sjöstedt.

Anders Torkelsson.

Hanna Nilsson.

Johanna Löfgren.

C. M. Ljungberg.

Weibull-Petersson & C:o.

Magn. Thornberg.

Carl Hallquist.

C. Pehrsson.

B. Lundberg.

Agnes Elofsson.

(R. 6.)

Fredagen den 31 december 1886.

Vilsekommen och ihjälfrusen. En hos skomakare Borg i Lyby anställd lärgosse skickades annandag jul ut i nejden, för att inkassera fordringar. Som han ej annandagen återkom, ej heller påföljande dag, visste man ej vad man skulle tänka om honom, och till och med misstankar uppstodo, att han möjligen kunde vara rymd med de medel han inkasserat. Ett slags skallgång efter honom anställdes, men utan resultat. Först i onsdags erhöll man visshet om hans öde och detta i allra högsta grad sorgligt. Tvenne jägare funno nämligen ute i vilda marken hans kropp död och stelnad. Antagligen har han gått vilse, blivit trött och slumrat in, för att aldrig mera vakna. Pojken var omkring 17 år gammal.

Torsdagen den 3 februari 1887.

Utvandringen tyckes i år taga fart från Hörby och omnejden. Ett ganska stort antal ungdomar även som familjer ämna under mars och april månader lämna fäderneslandet ryggen för att i Amerika fånga vad detta "arma land" vägrat dem — guld och lycka.

Lördagen den 9 juli 1887.

Hörby stortorgdag gick i torsdags av stapeln, vad åtminstone vädret beträffar ganska lyckliga förhållanden. Som denna torgdag infaller på ungefär samma tid som fordom Hörby sommarmarknad, vilket ännu lever i bygderna i friskt minne, var tillströmningen av människor mer än vanligt stort. Från bittida på morgonen till sent på kvällen tedde sig å Hörby torg och gator ett folkliiv, som var storartat. Tillförseln av varor var stark, om man dock ej kan säga att avsättningen stod därmed i lika förhållande. Undantag härifrån bör dock göras med sådana varor, som för lantbrukaren äro nödvändiga för den stundande skörden, ty dessa hade en strykande åtgång.

Häst- och fäkreatursmarknaden visade sig ej bättre än närmast föregående torgdagar. Fastän man ej kan säga att någon uppsjö fanns på kreatur, förhöllo sig priserna ändock låga. Kor vid gott hull och kalvställning betalades högst och ganska sällsynt med 115 à 125 kr, vackra oxar såldes för 255 kr paret, tjurar 60 à 80 kr. Hästmarknaden var nästan sämre, sällsynt kunde man höra ett köp och när ett sådant avslutades tyckte sig säljaren kunna allt annat än rosa marknaden. Ett par särdeles präktiga hästar såldes för 400 kr, vilket man nästan kan anta-

ga var det finaste köp som gjordes den dagen. De allmännaste torgprodukterna ställde sig så här: smör 50 öre, ägg (riklig tillförsel) 55 öre, oxkött 25 à 35 öre, fläsk rökat 6 à 6.50 lisp., kalvkött 10 öre, grisar, små, 6 à 8 kr per st, större 12 à 14 kr, kycklingar 50 öre, höns 75 öre o.s.v. Handeln i bodarna var medelmåttig.

Ifrågavarande sommarmarknad leva av gammalt i folkmedvetandet som ett slags folkfest. Isynnerhet är den en fest för ungdomen och på ungsvenner och ungmör var ingen brist, och om man får döma av de förstnämndes skämtsamma uppsluppenhet så där på eftermiddagskvisten, så är det icke tu tal om saken att icke "gästis" och bierlokalerna hade bästa marknaden. Inga oordningar förekommo i nämnvärd grad. Några förskräckelns rop om stulna börsar hörde man ej till. Också hava Hörby handlande mot ficktjuvar gjort ett viktigt inlägg, i det de å sina respektiva dörrar för allmänheten uppslagit varningsplakat med orden: "Tagen Er i akt för ficktjuvar", ett tillvägagående, för vilket verkligen allmänheten borde hålla handlanden räkning och som också borde på andra marknadsplatser tagas av notam.

Cirkus Bono, som för tillfället gasterar här, hade flera gånger om fullt hus. Karusellen var formligen belägrad. Det låg en glad prägel över Hörby sommarmarknad.

Lördagen den 13 juli 1889.

Dödsfall. I torsdags avled i Hörby dess äldsta manlige invånare, f.d. sockenskräddaren Ola Stenskog, i en ålder av nära 86 år. Han var en man av den gamla kärnfriska stammen, som blir allt sällsyntare i våra dagar. Varken hans höga ålder eller en 70-årig, ansträngande sysselsättning på skraddarebänken, hade förmått böja hans resliga gestalt, som ännu vid fyllda 85 år hade en viss martialisk anstrykning. Stenskog hade varit med i den gamla goda tiden, då skraddarens arbete betaltes med "8 skilling lasen" enligt hans egen berättelse. Det oaktat hade gubben likväl kunnat sammanpara ett litet kapital, vilket huru ringa det än var, dock höll nöden från hans dörr, då han för ett par år sedan, på grund av försvagad synförmåga, urståndsattes att arbeta. I sin krafts dagar drev Stenskog skradderiyrket härstädes, ibland med 6 à 7 medhjälpare, och gick då vanligen omkring i gårdarna och sydde. Tidigare var han sockenskräddare i Lyby, och innehade därtill, enligt då gällande författningar, landshöv-

dinge-ämbetets fullmakt av år 1825.

Många äro de, både på denna och andra sidan Atlanten, vilka hos Stenskog fått sin första utbildning i yrket, och nu äro framstående mästare i sitt fack.

Egendomshandel. Vid auktion i torsdags efter avlidne hemmansägaren Per Larsson i Hörby, såldes sterbhusets naturskönt belägna egendom, med tillhörande kvarn till hemmansägaren Ola Olsson i Hörby. Köpesumman utgör 19 350 kr, och får egendomen med växande gröda tillträdas den 15 denes.

Torsdagen den 19 juni 1890.

Frosta härads tingshus undergår i dagarna en omfattande reparation, i det att väggarna i såväl tingsalen som i de övriga åt södra sidan liggande rummen vilka förut endast vore bestrukna med limfärg kommer nu att oljemålas, var jämte taken i dessa rum skola dekoreras.

Dessutom skola yttermurarna å såväl södra fasaden som å västra gaveln överstrykas med olja för att förhindra fuktighet att intränga.

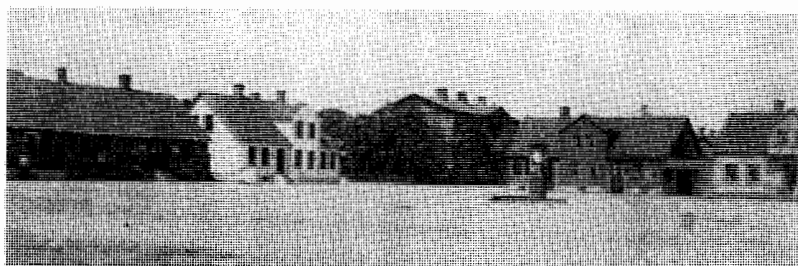
För att vidare om möjligt, även bekämpa den fukt som intränger i de båda åt nämnden reserverade rummen i källarvåningen. Här bortknackas rappningen å väggarna, varefter dessa bestrykes med asfalt och förses med brädpanel. Arbetet är överlåtit åt målarmästare J. M. Pettersson i Hörby för en summa av 550 kr.

Korset står kvar i dag, men det är numera i svartmålat järn.

Torsdagen den 7 maj 1891.

Ett minnesmärke av svartmålat eketräd och i form av ett kors har lantbrukaren Sven Olsson i Harphult nyligen rest i landsvägsgropen öster om Äspinge by över den där en gång av våda omkomne riksdagsmannen. Minnesvården har på ena sidan inskriften "Riksdagsmannen Sven Månsson i Bönhult", och på andra sidan är anbragt ett psalmcitat.

Får se hur länge den får stå kvar, ty flera stycken träkors, som här blivit resta, ha blivit förstörda. Senast i fjol hände det med ett sådant som planterades här. Men ovannämnde Sven Olsson är outtröttlig uti att, när ett förstörs, sätta ett nytt minnesmärke över sin förolyckade släkting, riksdagsmannen. Och därför kunna de, som roa sig med att undanskaffa minnesmärket om icke för de levande släktingarna så dock för den dödes skull gärna låta dem stå i fred. "Om de döda ej annat än gott!"

Nya Torg.